

Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!

(tento text je výzvou pro všechny rodiče)

Otázkou není, jak chránit děti před zneužitím jejich důvěrných informací, ale měli bychom si položit otázku základnější a mířící přímo na děti, proč děti důvěrné informace sdílejí? Co je k tomu nutí? Říkat dětem, „dávej si pozor na internetu, nedávej tam nic důvěrného,“ má možná význam, ale problém to nevyřeší. Až bude dítě pohlceno emocemi, na naše upozornění nebude dbát.

V tom, že děti a dospívající vkládají na sociální sítě fotky, na kterých je vidět víc, než by mělo nebo píší veřejně o svém neštěstí a nebo v těch nejhorších případech přemýšlí nahlas nad sebevraždou, má podle mého názoru dva základní faktory.

Prvním zásadním faktem je vlastní hodnota. Dnešní děti se výrazně liší od předchozích generací. Může za to celková modernizace světa a rychlost se kterou přichází nové objevy, zprávy, informace. Lidé už nežijí pospolu ve vesnicích. Dnešní svět je o hromadění peněz a dravosti. Jaký to má mít vliv na děti? Děti pouze opakují to, co vidí u dospělých. Když dítě krade nebo dokonce někoho zavraždí, neviním dítě, ale dospělé v jeho okolí, jelikož oni mu nedokázali vštěpit dostatečné morální hodnoty. Rodiče jsou zodpovědní za své děti.

Neschopnost potomků je pouhou neschopností rodičů, předat tyto schopnosti dětem. Když za dítětem přijde pedofil s lízátkem a naláká ho k sobě domů, neviním dítě, ale rodiče, přestože tvrdí, že dítěti stokrát opakovali, že nemá s cizími lidmi nikam chodit. Proč dítě neuposlechlo? Možná, protože pedofil byl pro něho symbolem jeho otce, když k němu pedofil přišel v podvědomí to na něho působilo tak, že ho konečně otec pochválí, dá mu jeho zaslouženou odměnu, na kterou stále čeká, protože jeho otec mu ji nedopřeje, je stále v práci nebo je k němu dokonce kritický. To samé platí pro vkládání lechtivých fotografií na sociální sítě, děti tam čekají uznání, které se jim nedostalo od jejich vlastních rodičů. Jednou z povinností rodičů je informovat dítě o světě a druhou povinností je předat dítěti pocit jeho vlastní hodnoty neboli věnovat se dítěti a pochválit ho, když si to zaslouží, když zná svou hodnotu nemá potřebu se snižovat k takovýmto činům. Neodpustím si poznámku o pedofilovi, pedofil je člověk, který měl příliš dominantního otce nebo, kterého otec bil a on se zalekl své mužnosti a tím zůstal uvnitř stále dítětem a tím, že má sex s dítětem si připadá jako vlastní otec a to ho těší, protože v nitru se všichni chceme podobat svému vzoru, buď matce nebo otci, protože si myslíme, že tehdy dostaneme uznání. Opačným problémem je naprosté zapření svého otce nebo matky a tudíž nemáme odkud čerpat postoj vůči tomu či onomu pohlaví.

Druhým problémem, který děti nutí sdílet své důvěrné informace je to, že se nemají komu jinému svěřit. Sociální síť je pro ně náhradní matkou, otcem, babičkou, dědou, kamarádem který by je jinak vyslechl. Možná vám přijde, že dítěti upírám veškerou zodpovědnost a jako by vůbec dítě nemělo svobodnou vůli. Ve své podstatě s tím souhlasím, dítě, které je vychováno například otcem alkoholikem a matkou feťáčkou, jednoduše nemůže mít silnou osobnost, pokud se nenajde někdo jiný, kdo mu dá svými činy lepší příklad. Proto jsem také proti televizním programům, které dětem ukazují, že pít alkohol je normální nebo vražda je smyslu plným řešením problémů, ukazují nevhodný příklad. V jednu chvíli, ale nastává čas, kdy je potřeba potomka vhodit do běhu vlastního života. V tu chvíli začíná zodpovědnost dítěte, tehdy když se má sám o sebe postarat, pokud ale nemá dobrý základ v rodině, může sklouznout do pokušení, kterého svět v hojné míře nabízí. To, že někteří třicátníci leží na gauči v rodinném hnízdě, je důsledkem stejného problému, proč někteří lidé drancují naši planetu za účelem nashromáždění obrovského majetku. Tím společným problémem je nesprávná výchova. Je to alfa a omega dnešní společnosti.

Možná jsem se odchýlil od tématu, ale myslím si, že důsledkem všech problémů je pouze špatná výchova našich dětí. Ostatní jsou pouze důsledky této výchovy. Nevěřím na genetické předurčení naší povahy, je to pouhé zbavování se zodpovědnosti za nás samé. Říkat o někom,

že je prostě špatný, nikomu nepomůže, je nutné hledat příčiny takového chování. Když budu svým dětem říkat, že kanibalismus je správný a společnost jim to nebude vyvracet, tak se stanou kanibaly, když bude říkat každá rodina svým potomkům, že kanibalismus je v pořádku a bude to doklázat činy, tedy nedělní večeří a jejím hlavním chodem člověkem, tak všichni budeme kanibaly a ten, kdo vystoupí z davu a bude tvrdit, že je to špatné, bude pro společnost nežádoucím a společnost se ho bude snažit potlačit. Jak tedy zabránit tomu, aby děti vystavovaly své nahé fotky na internetu? Jak je uchránit před pedofily? Jak jim zabránit, aby sdělovali své důvěrné informace veřejně? Jednoduše tím, že se jim budeme plně věnovat, předáme jim správné hodnoty, ukážeme jim hodnotu jich samotných, budeme je poslouchat, vytvoříme si s nimi vztah, který bychom chtěli mít s vlastními rodiči a nakonec jim předáme jejich zodpovědnost a vypustíme je do života, aby se skrze vlastní zkušenosti staly silnými, protože na jejich bedrech leží budoucnost lidstva a naší planety.

PS: Možná vás napadne vinit vlastní rodiče, že vám nepředali to, co jste potřebovali, ale byla jiná doba, svět a lidstvo se vyvíjí, oni pouze opakovali to, co dělaly jejich rodiče. My jsme nová generace, která má možnost to změnit!